

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 12.12.2006
KOM(2006) 787 slutlig

2006/0276 (CNS)

Förslag till

RÅDETS DIREKTIV

om kartläggning och klassificering av europeisk kritisk infrastruktur och bedömning av behoven att stärka skyddet av denna

(framlagt av kommissionen)

{SEK(2006) 1648}

{SEK(2006) 1654}

MOTIVERING

1) BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

- **Motiv och syfte**

Europeiska rådet bad i juni 2004 kommissionen att utarbeta en övergripande strategi för skydd av kritisk infrastruktur. Med anledning av detta antog kommissionen den 20 oktober 2004 meddelandet ”Skydd av kritisk infrastruktur i kampen mot terrorismen” med förslag om vad som skulle kunna förbättra de förebyggande åtgärderna, beredskapen och insatserna i Europa gentemot terrorattacker som drabbar kritisk infrastruktur.

I rådets slutsatser när det gäller att förebygga, ha beredskap för och bemöta terrorattacker samt i EU:s solidaritetsprogram avseende konsekvenserna av terrorhot och terrorattacker, som antogs av rådet i december 2004, godkändes kommissionens avsikt att föreslå ett europeiskt program för skydd av kritisk infrastruktur (EPCIP – dvs. *European Programme for Critical Infrastructure Protection*), och vidare lämnades samtycke till att kommissionen inrättar ett nätverk för varningar om hot mot kritisk infrastruktur (CIWIN – dvs. *Critical Infrastructure Warning Information Network*).

I november 2005 antog kommissionen en grönbok om ett europeiskt program för skydd av kritisk infrastruktur (EPCIP – dvs. *European Programme for Critical Infrastructure Protection*), där det redogjordes för olika åtgärder som kommissionen kunde vidta för att utforma ett sådant program samt inrätta ett nätverk för varningar om hot mot kritisk infrastruktur (CIWIN – dvs. *Critical Infrastructure Warning Information Network*).

I december 2005 uppmanade rådet (rättsliga och inrikes frågor) kommissionen att lägga fram ett förslag till europeiskt program för skydd av kritisk infrastruktur senast i juni 2006.

I föreliggande direktivförslag redovisas de åtgärder för kartläggning och klassificering av europeisk kritisk infrastruktur som kommissionen föreslår, samt en bedömning av behovet av ökat skydd för sådan infrastruktur.

- **Allmän bakgrund**

Det finns ett antal kritiska infrastrukturer inom Europeiska unionen där driftstörningar eller förstörelse skulle drabba två eller flera medlemsstater. Även om kritisk infrastruktur i en enskild medlemsstat drabbas, kan detta också ge effekter i en eller flera andra medlemsstater. Infrastruktur som på så sätt har en gränsöverskridande dimension bör kartläggas och klassificeras som *europeisk kritisk infrastruktur*. Kartläggningen kan bara ske genom ett gemensamt förfarande, i kombination med en bedömning av behovet av att skydda den infrastruktur som kartläggs.

Med tanke på den gränsöverskridande dimensionen skulle en integrerad och EU-övergripande ansats vara ett lämpligt komplement när det gäller att bedöma sårbarhet och brister i de befintliga skyddsåtgärderna, och en sådan ansats skulle samtidigt tillföra ett mervärde till de program för att skydda kritisk infrastruktur som redan inrättats i medlemsstaterna. En sådan integrerad ansats skulle också på ett påtagligt sätt bidra till den inre marknadens fortsatta livaktighet och kapacitet att skapa ökat välbefinnande.

Eftersom det inom vissa sektorer finns särskilda erfarenheter, sakkunskap och behov med avseende på skyddet av kritisk infrastruktur, bör EU vid utvecklingen och genomförandet av en gemensam strategi för skydd av sådan infrastruktur beakta särdragen inom olika sektorer och utgå från de åtgärder som redan vidtagits på sektornivå. Man behöver sammanställa en gemensam förteckning över sektorer där det finns kritisk infrastruktur för att underlätta genomförandet av en sektorsvis strategi för skyddet av kritisk infrastruktur.

- **Behovet av en gemensam ram**

Det krävs en gemensam ram för att samordnade och enhetliga insatser för att förbättra skyddet av europeisk kritisk infrastruktur skall kunna genomföras. Detta är också nödvändigt för att kunna avgränsa de olika parternas ansvar på ett tydligt sätt. Ett system med frivilliga åtgärder skulle visserligen ge god flexibilitet, men inte den stabila grund som krävs, och det skulle inte heller bli tillräckligt klart vem som ansvarar för vad, eller vilka rättigheter och skyldigheter de olika parterna har.

Ett förfarande för att kartlägga och klassificera europeisk kritisk infrastruktur och en gemensam strategi för att bedöma behovet av förbättrat skydd för sådan infrastruktur kan endast utarbetas genom ett direktiv för att på så sätt garantera

- en adekvat skyddsnivå för europeisk kritisk infrastruktur,
- att alla berörda parter har samma rättigheter och skyldigheter, och
- att den inre marknadens stabilitet bibehålls.

En skada på eller förlust av en del av infrastrukturen i en medlemsstat kan få negativa återverkningar på såväl flera andra medlemsstater som på den europeiska ekonomin som helhet. Detta blir alltmer sannolikt i takt med att den nya tekniken (t.ex. Internet) och avregleringen av marknaderna (t.ex. el- och gasleveranser) medför att stora delar av infrastrukturen blir en del i ett större nät. I en sådan situation är skyddsåtgärderna inte effektivare än sin svagaste länk. Detta innebär att en gemensam skyddsnivå kan vara nödvändig.

- **En dialog med berörda parter inom olika sektorer**

För att ett skydd skall vara effektivt krävs kommunikation, samordning, och samarbete mellan alla berörda parter nationellt och på EU-nivå.

Det är viktigt att även den privata sektorn engageras i arbetet, eftersom kritisk infrastruktur ofta är i privat ägo. Varje operatör måste kunna ansvara för sin egen riskhantering, och det är normalt operatörens eget beslut vilka skyddsåtgärder och vilken avbrottsplanering (reservdrift, åtgärder vid driftsstopp) man vill införa. Avbrottsplaneringen bör utformas enligt normala drifts- och affärshänsyn, och lösningarna bör i möjligaste mån bygga på gängse affärsmässiga grunder.

Det finns som regel särskilda erfarenheter, behov och sakkunskaper när det gäller skydd av kritisk infrastruktur i varje sektor.

I linje med remissvaren på grönboken om ett europeiskt program för skydd av kritisk infrastruktur bör EU således till fullo involvera den privata sektorn i arbetet, ta hänsyn till

särdragen i olika sektorer och bygga vidare på de sektorsspecifika skyddsåtgärder som redan införts.

- **Gällande bestämmelser**

Det finns för närvarande inga EU-övergripande bestämmelser om skydd av kritisk infrastruktur. Genom detta direktiv fastställs därför ett förfarande för att kartlägga och klassificera europeisk kritisk infrastruktur och en gemensam metod för att bedöma behovet av ett stärkt skydd för sådan infrastruktur.

Det finns redan relevanta sektorsbestämmelser inom många områden:

- **Informationsteknik:**

- (a) ”Direktivet om samhällsomfattande tjänster”, 2002/22/EG, behandlar bland annat frågan om de allmänna kommunikationsnätens integritet.
- (b) ”Auktorisationsdirektivet”, 2002/20/EG, behandlar bland annat frågan om de allmänna kommunikationsnätens integritet.
- (c) Direktiv 2002/58/EG behandlar bland annat frågan om säkerhet i elektroniska kommunikationsnät.
- (d) Rådets rambeslut 2005/222/RIF av den 24 februari 2005 om angrepp mot informationssystem.
- (e) Förordning (EG) nr 460/2004 av den 10 mars 2004 om inrättandet av den europeiska byrån för nät- och informationssäkerhet (ENISA).

- **Vård och läkemedel:**

- (a) Europaparlamentets och rådets beslut nr 2119/98/EG av den 24 september 1998 om att bilda ett nätverk för epidemiologisk övervakning och kontroll av smittsamma sjukdomar i gemenskapen.
- (b) Kommissionens direktiv 2003/94/EG av den 8 oktober 2003 om fastställande av principer och riktlinjer för god tillverkningssed i fråga om humanläkemedel och prövningsläkemedel för humant bruk.

- **Bank och finans:**

- (a) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument (”MiFID-direktivet”).
- (b) Standarder för detaljistbetalningar i euro, antagna av Europeiska centralbankens styrelse i juni 2003.
- (c) Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut.
- (d) Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG av den 14 juni 2006 om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut.

- (e) Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om betaltjänster på den inre marknaden och om ändring av direktiven 97/7/EG, 2002/12/EG och 2002/65/EG (KOM(2005) 603).
- (f) Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/46/EG av den 18 september 2000 om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet.
- (g) Europaparlamentets och rådets direktiv 1998/26/EG från 19 maj 1998 om slutgiltig avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper.

- Transport:

- (a) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 725/2004 av den 31 mars 2004 om förbättrat sjöfartsskydd på fartyg och i hamnanläggningar.
- (b) Kommissionens förordning (EG) nr 884/2005 av den 10 juni 2005 om fastställande av förfaranden för utförande av kommissionens inspektioner på området för sjöfartsskydd.
- (c) Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/65/EG av den 26 oktober 2005 om ökat hamnskydd.
- (d) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2320/2002 av den 16 december 2002 om införande av gemensamma skyddsregler för den civila luftfarten.
- (e) Kommissionens förordning (EG) nr 622/2003 av den 4 april 2003 om åtgärder för att genomföra gemensamma grundläggande standarder avseende luftfartsskydd.
- (f) Kommissionens förordning (EG) nr 1217/2003 av den 4 juli 2003 om fastställande av gemensamma specifikationer för nationella säkerhets- och kvalitetskontrollprogram för civil luftfart.
- (g) Kommissionens förordning (EG) nr 1486/2003 av den 22 augusti 2003 om fastställande av förfaranden för utförande av kommissionens inspektioner på området luftfartsskydd för den civila luftfarten.
- (h) Kommissionens förordning (EG) nr 68/2004 av den 15 januari 2004 om ändring av förordning (EG) nr 622/2003 om åtgärder för att genomföra gemensamma grundläggande standarder avseende luftfartsskydd.
- (i) Europaparlamentets och rådets förordning nr (EG) nr 849/2004 av den 29 april 2004 om ändring av förordning nr (EG) nr 2320/2002 om införande av gemensamma skyddsregler för den civila luftfarten.

- (j) Kommissionens förordning nr (EG) nr 1138/2004 av den 21 juni 2004 om en gemensam definition av känsliga delar av behörighetsområden på flygplatser.
  - (k) Kommissionens förordning (EG) nr 781/2005 av 24.maj.2005 om ändring av förordning (EG) nr 622/2003 om åtgärder för att genomföra gemensamma grundläggande standarder avseende luftfartsskydd.
  - (l) Kommissionens förordning (EG) nr 857/2005 av den 6 juni 2005 om ändring av förordning (EG) nr 622/2003 om åtgärder för att genomföra gemensamma grundläggande standarder avseende luftfartsskydd.
  - (m) Direktiv 2001/14 om tilldelning av infrastrukturkapacitet för järnvägen.
  - (n) Transport av farligt gods på järnväg omfattas av direktiv 1996/49, ändrat genom direktiv 2004/10 (genom vilket RID 2005 antogs).
  - (o) Konventionen om fysiskt skydd av kärnämne och kärnanläggningar (ursprungligen undertecknad 1981 och trädde i kraft 1987).
- Kemi:
    - (a) Frågan om riskverksamheter tas upp i rådets direktiv 96/82/EG av den 9 december 1996 om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår ("Seveso II-direktivet"), ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 1003/105/EG av den 16 december 2003
  - Kärnenergiindustrin:
    - (a) Rådets direktiv 89/618/Euratom av den 27 november 1989 om information till allmänheten om hälsoskyddsåtgärder och förhållningsregler i händelse av en nödsituation som medför risk för strålning
    - (b) Rådets beslut 87/600/Euratom av den 14 december 1987 om en gemenskapsordning för ett snabbt informationsutbyte i händelse av en nödsituation som medför risk för strålning.

- **Förenlighet med EU:s politik och mål inom andra områden**

Detta förslag är helt och hållet förenligt med Europeiska unionens mål, och i synnerhet målet "att bevara och utveckla ett område med frihet, säkerhet och rättvisa, där den fria rörligheten för personer garanteras, samtidigt som lämpliga åtgärder vidtas avseende kontroller vid yttre gränser, asyl, invandring och förebyggande och bekämpande av brottslighet".

Förslaget är också förenligt med övriga målsättningar, eftersom det inte har till syfte att ersätta befintliga åtgärder till skydd för europeisk kritisk infrastruktur, utan att komplettera dessa åtgärder.

2) SAMRÅD OCH KONSEKVENSBEDÖMNING

• Samråd med berörda parter

Under arbetet med att utveckla det europeiska programmet för skydd av kritisk infrastruktur har alla berörda parter rådfrågats:

- Den 17 november 2005 antogs grönboken om programmet, och perioden för samråd kring detta dokument pågick fram till den 15 januari 2006. Under detta samråd lämnades officiella remissvar av 22 medlemsstater. Dessutom yttrade sig ett hundratal representanter för den privata sektorn över grönboken. Sammantaget var svaren tämligen positiva till idén om att inrätta programmet.
- Tre seminarier om skydd av kritisk infrastruktur har hållits i kommissionens regi, i juni och i september 2005 samt i mars 2006. Alla tre seminarierna riktade sig till företrädare för medlemsstaterna, och till de två senare (september 2005 och mars 2006) inbjöds också den privata sektorn.
- Det har hållits informella möten för företrädare för de ”kontaktpunkter” som inrättats för frågor som gäller skydd av kritisk infrastruktur. Kommissionen stod som värd för två sådana möten, som hölls i december 2005 och februari 2006.
- Det har också hållits ett antal informella möten med företrädare för den privata sektorn, bland annat från enskilda företag och från näringslivsorganisationer.
- Inom kommissionen har arbetet med programmet för skydd av kritisk infrastruktur drivits framåt genom regelbundna möten inom den undergrupp för skydd av kritisk infrastruktur som inrättats under den sektorsövergripande arbetsgruppen för interna aspekter på terrorismen (Inter-Service Group on the Internal Aspects of Terrorism).

• Insamling och tillvaratagande av synpunkter

Synpunkter från experter har tagits in under ett flertal möten och seminarier under 2004–2006, samt under samrådet om grönboken. Uppgifter har samlats in från samtliga berörda parter.

• Konsekvensanalys

Ett exemplar av konsekvensanalysen för det europeiska programmet för skydd av kritisk infrastruktur bifogas detta förslag.

3) RÄTTSLIGA ASPEKTER AV DET FÖRESLAGNA DIREKTIVET

• Sammanfattning av den föreslagna åtgärden

Genom den föreslagna åtgärden skapas sektorsövergripande ramar för kartläggning och klassificering av europeisk kritisk infrastruktur samt en bedömning av behovet av ökat skydd för sådan infrastruktur.

- **Rättslig grund**

Den rättsliga grunden för förslaget är artikel 308 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

- **Subsidiaritetsprincipen**

Förslaget är förenligt med subsidiaritetsprincipen, eftersom de åtgärder som föreslås inte kan genomföras av en enskild medlemsstat, utan måste vidtas på EU-nivå. Även om det är varje medlemsstats ansvar att skydda den kritiska infrastruktur som omfattas av dess rättssystem, är det av central vikt för EU:s säkerhet att skydda sådan infrastruktur vars funktion påverkar två eller flera medlemsstater, eller sådan infrastruktur i en medlemsstat som är av stor vikt för en annan, så att inte svagheter eller lägre säkerhetsnivå i en medlemsstat drabbar en eller flera andra. Den snedvridning av konkurrensen inom den inre marknaden som kan följa av stora avvikelser mellan säkerhetsbestämmelser i olika medlemsstater skulle också kunna minskas genom att reglerna blir mer likvärdiga.

- **Proportionalitetsprincipen**

Förslaget går inte utöver vad som krävs för att uppnå det grundläggande målet att skydda europeisk kritisk infrastruktur. Huvudelementen i förslaget är att en samordningsmekanism skall inrättas på EU-nivå, vilket bland annat innebär att medlemsstaterna skall bli skyldiga att själva kartlägga sina kritiska infrastrukturer, att en uppsättning grundläggande skyddsbestämmelser för kritisk infrastruktur skall införas samt att de "europeiska" kritiska infrastrukturerna (dvs. som berör flera medlemsstater) skall kartläggas och klassificeras. I förslaget presenteras därför de krav som minst måste införas för att ett arbete för skydd av kritisk infrastruktur skall kunna inledas. Andra metoder, t.ex. att styra programmets genomförande med hjälp av riktlinjer, ger inte tillräckliga garantier för att skyddsnivån faktiskt kommer att stärkas i hela EU och att alla berörda parter engagerar sig i arbetet.

- **Val av regleringsform**

Medlemsstaterna har olika rättssystem och olika sätt att hantera frågan om kritisk infrastruktur. Kommissionens bedömning är därför att ett direktiv är det bästa sättet att skapa ett gemensamt förfarande för att kartlägga och klassificera europeisk kritisk infrastruktur och en samsyn när det gäller bedömning av behoven av ett stärkt skydd för sådan infrastruktur.

4) BUDGETKONSEKVENSER

En bedömning av förslagets konsekvenser för budgeten redovisas i den bifogade finansieringsöversikten.

Programmet för förebyggande, beredskap och konsekvenshantering i kampen mot terrorism och andra säkerhetsrisker (2007–2013) kommer att bidra till genomförandet av det föreslagna direktivet när det gäller att skydda befolkningen mot risker för den personliga säkerheten och hot riktade mot de fysiska resurser, tjänster, IT-kapacitet, nätverk och infrastrukturer som – om de förstörs eller utsätts för driftsstörningar – allvarligt kan störa grundläggande samhällsfunktioner. Programmet utgör en del av det allmänna programmet "säkerhet och skydd av friheter".

Det omfattar inte sådana aspekter som redan täcks av andra finansiella instrument, t.ex. instrumentet för snabb reaktion vid större katastrofer eller Europeiska unionens solidaritetsfond.

5) KOMPLETTERANDE INFORMATION

• Upphävande av gällande lagstiftning

Det finns i det här fallet ingen gällande lagstiftning som måste upphävas.

• Närmare redogörelse för förslaget

Artikel 1 – Syftet med direktivet presenteras. I direktivet fastställs ett gemensamt förfarande för att kartlägga och klassificera *européisk kritisk infrastruktur*. Med detta avses infrastruktur där en driftstörning eller förstörelse skulle drabba två eller flera medlemsstater, eller där en annan medlemsstat skulle drabbas om infrastruktur belägen i en annan medlemsstat utsattes för driftstörningar eller förstörelse. Genom direktivet införs också en gemensam metod för att bedöma behoven av ett stärkt skydd av sådan infrastruktur. Bedömningen skall sedan ligga till grund för utarbetandet av särskilda skyddsåtgärder inom vissa sektorer som omfattar kritiska infrastrukturer.

Artikel 2 – Definitioner av de centrala begrepp som används i direktivet.

Artikel 3 – I denna artikel regleras hur europeisk kritisk infrastruktur kartläggs. Med europeisk kritisk infrastruktur avses infrastruktur där en driftstörning eller förstörelse skulle drabba två eller flera medlemsstater, eller där en annan medlemsstat skulle drabbas om infrastruktur belägen i en annan medlemsstat utsattes för driftstörningar eller förstörelse. Förfarandet är indelat i tre steg. I det första steget fastställer kommissionen, medlemsstaterna och berörda parter generella och sektorsspecifika kriterier för vad som skall kartläggas som en europeisk kritisk infrastruktur, och dessa kriterier antas sedan formellt genom ett kommittéförfarande. De generella kriterierna grundas på hur allvarlig en driftstörning i eller förstörelse av en viss kritisk infrastruktur är. Denna bedömning grundas i sin tur (såvitt som möjligt) på följande faktorer:

- Konsekvenser för allmänheten (antal drabbade).
- Ekonomiska konsekvenser (omfattningen av förluster eller försämring av varor eller tjänster osv.).
- Effekter på miljön.
- Politiska effekter.
- Psykologiska effekt.
- Effekter på folkhälsan.

I nästa steg kartlägger varje medlemsstat de infrastrukturer som bedöms uppfylla kriterierna, och i det tredje steget anmäler de dessa uppgifter till kommissionen. Det arbete som måste genomföras sker under ledning av prioriterade sektorsorgan som kommissionen utser på årsbasis bland dem som återfinns i bilaga I. Förteckningen över sektorsorgan i bilaga I kan

ändras genom kommittéförfarandet så länge detta inte vidgar direktivets giltighetsområde. Detta innebär särskilt ändringar i förteckningen som endast får ske för att klargöra innehållet. Kommissionen anser att transport- och energisektorerna skall vara prioriterade områden.

Artikel 4 – I denna artikel lämnas en redogörelse för hur europeiska kritiska infrastrukturer skall klassificeras. När kartläggningen har fullbordats enligt artikel 3 upprättar kommissionen en förteckning över europeiska kritiska infrastrukturer. Denna förteckning grundas på de anmälningar som inkommit från medlemsstaterna samt andra relevanta uppgifter som kommissionen förfogar över. Förteckningen antas genom ett kommittéförfarande.

Artikel 5 – Säkerhetsplan. Enligt artikel 5 måste alla som äger eller driver infrastruktur som klassificerats såsom europeisk kritisk infrastruktur upprätta en säkerhetsplan. Av denna skall framgå exakt vilka anläggningar ägaren eller operatören sköter, samt vilka säkerhetsåtgärder som vidtagits för att skydda dessa. I bilaga II anges minimikrav för vad som skall ingå i en sådan säkerhetsplan, i korthet:

- En förteckning över viktiga anläggningar.
- En riskanalys grundad på de mest väsentliga hotbilderna, en beskrivning av varje tillgångs känslighet samt en redogörelse för potentiella konsekvenser av en skada.
- Kartläggning och urval av motåtgärder och tillvägagångssätt samt prioritering bland dessa. Åtgärderna kan indelas i följande huvudkategorier:
  - **Permanent säkerhetsåtgärder**, dvs. oundgängliga säkerhetsinvesteringar och resurser som inte kan installeras eller införas av ägare eller operatörer med kort varsel. Denna rubrik skall innehålla uppgifter om allmänna och tekniska åtgärder (bl.a. vilka system som finns installerade för kartläggning av hot, skydd mot fysiskt intrång, skydd av anläggningar samt förebyggande åtgärder), organisatoriska åtgärder (larmrutiner och krishantering), kontroller, kommunikation, utbildning och åtgärder för ökad medvetenhet samt IT-säkerhet.
  - **Graderade säkerhetsåtgärder**, som kan aktiveras i enlighet med varierande hotnivåer.

Varje sektor som omfattar kritisk infrastruktur kan utveckla sektorsspecifika säkerhetsplaner på grundval av minimikraven i bilaga II, som också kan antas genom kommittéförfarande.

Vad gäller de sektorer som redan omfattas av liknande krav kan det genom kommittéförfarande beslutas om ett undantag för kravet på upprättande av en säkerhetsplan (artikel 5.2). Bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/65/EG av den 26 oktober 2005 om ökat hamnskydd anses vara likvärdiga med kravet på säkerhetsplanen.

När en operatör eller ägare har sammanställt sin säkerhetsplan skall denna sändas in till den behöriga myndigheten i medlemsstaten. Varje medlemsstat kommer att inrätta ett uppföljningssystem för dessa säkerhetsplaner, bl.a. för att se till att varje ägare eller operatör får feedback i fråga om planens kvalitet, i synnerhet i fråga om bedömningen av risker och hotbild.

Artikel 6 – Sambandsansvariga i säkerhetsfrågor. Enligt artikel 6 skall alla ägare eller operatörer av europeisk kritisk infrastruktur utse en sambandsansvarig i säkerhetsfrågor. Den

sambandsansvarige skall fungera som en kontaktpunkt i säkerhetsfrågor för att underlätta dialogen mellan de ansvariga för den kritiska infrastrukturen och de nationella myndigheter som är ansvariga för att skydda sådan infrastruktur. Den sambandsansvarige skulle därmed ta emot all information som rör skydd av kritisk infrastruktur från medlemsstatens myndigheter, och skulle omvänt förse myndigheterna med alla relevanta uppgifter om den aktuella infrastrukturen.

Artikel 7 – Rapporteringskraven fastställs i artikel 8. Varje medlemsstat måste således genomföra en bedömning av risker och hotbild i fråga om europeisk kritisk infrastruktur. Dessa uppgifter skall sedan ligga till grund för den uppföljning som avses i artikel 5, dvs. dialogen om säkerhetsfrågor mellan medlemsstaten och de ansvariga för en europeisk kritisk infrastruktur. Enligt artikel 5 krävs det att varje ägare eller operatör av sådan infrastruktur skall utarbeta en egen säkerhetsplan, och lämna in denna till den berörda medlemsstatens myndigheter. Medlemsstaterna ombeds också att utifrån dessa uppgifter sammanställa en allmän översikt över de svagheter, risker och hot som kännetecknar varje berörd sektor, och vidarebefordra denna information till kommissionen. Utifrån dessa uppgifter skall kommissionen sedan avgöra huruvida det behövs ytterligare skyddsåtgärder. Informationen kan också användas i samband med de konsekvensanalyser som görs i samband med eventuella framtida lagförslag inom området.

I artikeln anges också möjligheten att utveckla gemensamma metoder för bedömning av de risker, hot och svagheter som belastar denna infrastruktur. Sådana gemensamma metoder kommer i så fall att antas genom kommittéförfarande.

Artikel 8 – Kommissionens stöd till europeisk kritisk infrastruktur. Kommissionen kommer att stödja ägare och operatörer av europeisk kritisk infrastruktur genom att förmedla god praxis och lämpliga metoder för skydd av sådan infrastruktur. Kommissionen kommer att åta sig att samla in sådan uppgifter från olika källor (tips från medlemsstater, egna förslag osv.) och göra dem tillgängliga för övriga berörda parter.

Artikel 9 – Kontaktpunkter för frågor om skydd av kritisk infrastruktur. För att underlätta samarbete och samordning i fråga om skyddet av kritisk infrastruktur skall varje medlemsstat utse en särskild kontaktpunkt för dessa frågor. Kontaktpunktens funktion blir först och främst att samordna dessa skyddsfrågor inom medlemsstaten, med övriga medlemsstater samt med kommissionen.

Artikel 10 – Hantering av konfidentiella uppgifter i samband med utbyte av information om skydd av kritisk infrastruktur. I arbetet med att skydda kritisk infrastruktur är såväl informationsutbytet som frågan om hantering av konfidentiella uppgifter av stor vikt. Enligt direktivet skall därför både medlemsstaterna och kommissionen vidta lämpliga åtgärder för att skydda information. All personal som hanterar sekretessbelagda uppgifter skall ha säkerhetsprovats på lämpligt sätt av medlemsstatens myndigheter.

Artikel 11 – Kommittéförfaranden. Vissa av direktivets bestämmelser kommer att genomföras genom kommittéförfaranden. Kommittén kommer att bestå av företrädare för de tidigare nämnda kontaktpunkterna för skyddsfrågor. Det rådgivande förfarandet kommer att användas för artikel 5.2, dvs. frågan om undantag av vissa sektorer från kravet att en säkerhetsplan måste utarbetas.

Regleringsförfarandet bör användas för följande åtgärder:

- Artikel 3.1 – Antagande av de övergripande och sektorsspecifika kriterierna för kartläggning av europeisk kritisk infrastruktur.
- Artikel 3.2 – Ändringar i förteckningen över sektorer som omfattar kritisk infrastruktur (bilaga I).
- Artikel 4.2 – Antagande av den preliminära förteckningen över europeisk kritisk infrastruktur.
- Artikel 5.2 – Utveckling av sektorsspecifika krav i fråga om säkerhetsplaner.
- Artikel 7.2 – Utarbetande av en gemensam mall för allmänna rapporter om fastställande av risker, hot och sårbarhet.
- Artikel 7.4 – Utveckling av gemensamma metoder för bedömningar av risker, hot och sårbarhet.

Förslag till

RÅDETS DIREKTIV

om kartläggning och klassificering av europeisk kritisk infrastruktur och bedömning av behoven att stärka skyddet av denna

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 308,

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artikel 203,

med beaktande av kommissionens förslag¹,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande²,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande³, och

av följande skäl:

- (1) Europeiska rådet uppmanade i juni 2004 till förberedelser för en övergripande strategi för förstärkt skydd av kritisk infrastruktur⁴. Med anledning av detta antog kommissionen den 20 oktober 2004 meddelandet Skydd av viktig infrastruktur i kampen mot terrorismen⁵ med förslag om vad som skulle kunna förbättra de förebyggande åtgärderna, beredskapen och insatserna i Europa gentemot terrorattacker som drabbar kritisk infrastruktur.
- (2) Den 17 november 2005 antog kommissionen en grönbok om ett europeiskt program för skydd av kritisk infrastruktur⁶, där det bland annat redovisas olika åtgärder för att nätverk för varningar om hot mot kritiska infrastrukturer (Critical Infrastructure Warning Information Network, CIWIN). Reaktionerna på grönboken visade tydligt att det finns ett behov av att skapa gemensamma ramar för skydd av kritisk infrastruktur. Man medgav således behovet av att stärka kapaciteten att skydda kritisk infrastruktur i Europa och att minska denna infrastrukturs sårbarhet. Vidare underströks vikten av att följa subsidiaritetsprincipen och föra dialog med berörda parter.

---

¹ EUT C [...], [...], s. [...].

² EUT C [...], [...], s. [...].

³ EUT C [...], [...], s. [...].

⁴ Rådets dokument 10679/2/04 REV 2.

⁵ KOM(2004) 702.

⁶ KOM(2005) 576.

- (3) I december 2005 uppmanade rådet (rättsliga och inrikes frågor) kommissionen att lägga fram ett förslag till europeiskt program för skydd av kritisk infrastruktur, och beslutade att detta program generellt skulle vara inriktat på att möta alla typer av risker, även om terrorhot skulle ges högst prioritet. Enligt detta arbetssätt skall såväl hot som orsakas av människor som hot av tekniska karaktär och naturkatastrofer alla omfattas av strategin för skydd av kritisk infrastruktur, även om terrorhotet tillmäts störst vikt. Om det inom en viss sektor som omfattar kritisk infrastruktur bedöms finnas ett tillräckligt gott skydd mot ett enskilt, allvarligt hot, skall berörda parter koncentrera arbetet på andra hot där infrastrukturen fortfarande är sårbar.
- (4) För närvarande vilar huvudansvaret för skydd av kritisk infrastruktur på medlemsstaterna och på den enskilda infrastrukturens ägare eller operatör. Detta förhållande bör inte ändras.
- (5) Inom gemenskapen finns en rad infrastrukturer vid vilka en driftstörning eller förstörelse skulle drabba två eller flera medlemsstater, eller där en annan medlemsstat skulle drabbas om infrastruktur belägen i en viss medlemsstat utsattes för driftstörningar eller förstörelse. Detta kan också omfatta gränsöverskridande och sektorsövergripande effekter som följer av det inbördes beroende som kännetecknar sammankopplade infrastrukturnät. Sådan infrastruktur ("europeisk kritisk infrastruktur") bör kartläggas och klassificeras genom ett gemensamt förfarande. Behovet av stärkt skydd för sådan kritisk infrastruktur bör också bedömas enligt gemensamma ramar. En väletablerad och effektiv metod för att skydda gränsöverskridande kritisk infrastruktur är de bilaterala program som inrättats för ändamålet. Det europeiska programmet för skydd av kritisk infrastruktur bör bygga vidare på detta samarbete.
- (6) Eftersom det inom vissa sektorer finns särskilda erfarenheter, sakkunskap och behov med avseende på skyddet av kritisk infrastruktur, bör EU vid utvecklingen och genomförandet av en gemensam strategi för skydd av sådan infrastruktur beakta särdragen inom olika sektorer och utgå från de åtgärder som redan vidtagits på EU-nivå, nationellt och regionalt och i sådana fall där ägare eller operatörer av kritisk infrastruktur redan ingått avtal om ömsesidigt stöd över nationsgränserna. Med tanke på den privata sektorns viktiga roll i fråga om övervakning och hantering av risker, avbrottsplanering och återhämtning efter katastrofer måste gemenskapen uppmantra till ett omfattande engagemang från den privata sektorn. Man behöver sammanställa en gemensam förteckning över sektorer där det finns kritisk infrastruktur, så att den sektorsvisa indelningen av arbetet kan fungera.
- (7) Varje ägare eller operatör av europeisk kritisk infrastruktur bör upprätta en säkerhetsplan, där man kartlägger kritiska anläggningar och redogör för de säkerhetslösningar som används för att skydda dessa. Säkerhetsplanen skall bygga på bedömningar av risker, hot och svagheter, samt på andra relevanta uppgifter som lagts fram av medlemsstaternas myndigheter.
- (8) Varje ägare eller operatör av kritisk infrastruktur bör utse en sambandsansvarig i säkerhetsfrågor, med uppgift att underlätta samarbete och kommunikation med berörda nationella myndigheter med ansvar för skydd av kritisk infrastruktur.
- (9) En effektiv kartläggning av risker, hot och sårbarhet inom enskilda sektorer kräver att en god kommunikation upprätthålls mellan ägare och operatörer av europeisk kritisk

infrastruktur och medlemsstaterna, liksom mellan medlemsstaterna och kommissionen. Varje medlemsstat bör samla in information om europeisk kritisk infrastruktur på sitt eget territorium. Kommissionen bör få del av allmän information om sårbarhet, hot och risker – där så är lämpligt även uppgifter om eventuella luckor i säkerheten och om beroende mellan olika sektorer – såsom ett underlag för enskilda förslag till att i nödvändiga fall förbättra skyddet av europeisk kritisk infrastruktur.

- (10) För att underlätta förbättringar av europeisk kritisk infrastruktur bör det införas gemensamma metoden för att kartläggning och klassificering av de svagheter, hot och risker som kan drabba sådan infrastruktur.
- (11) Gemensamma ramar är nödvändiga för att kunna genomföra väl samordnade åtgärder till skydd för europeisk kritisk infrastruktur, och för att kunna göra en tydlig distinktion mellan de olika berörda parternas ansvarsområden. Ägare och operatörer av europeisk kritisk infrastruktur bör utbyta information om god praxis och framgångsrika metoder när det gäller skydd av sådan infrastruktur.
- (12) För att skyddet av kritisk infrastruktur skall bli effektivt krävs kommunikation, samordning och samarbete på nationell nivå och gemenskapsnivå. Detta uppnås bäst genom att man inrättar särskilda kontaktpunkter för skyddsfrågor i varje medlemsstat. Syftet med dessa kontaktpunkter bör vara att samordna frågor som rör skydd av kritisk infrastruktur, såväl internt som i förhållande till andra medlemsstater och till kommissionen.
- (13) För att skyddet av kritisk infrastruktur skall kunna utvecklas även på områden där det krävs en viss grad av sekretess bör man inom ramen för detta direktiv skapa former för att samordna och insynsskydda informationsutbytet. Vissa uppgifter som rör skydd av kritisk infrastruktur är av sådan art att en vidare spridning skulle skada allmänintresset och den allmänna säkerheten. Särskilda uppgifter om kritiska infrastrukturåtgärder, som skulle kunna underlätta planering och genomförande av handlingar som skapar oacceptabel skada på dessa anläggningar, bör vara sekretessbelagda och tillgång till dessa uppgifter bör endast ges till de parter på nationell nivå och gemenskapsnivå som måste känna till dem.
- (14) Utbytet av uppgifter om kritisk infrastruktur bör ske i en anda av förtroende och med en god säkerhetsnivå. Informationsutbudet förutsätter att företag och organisationer kan lita på att de känsliga uppgifter de bidrar med kommer att skyddas på ett fullgott sätt. För att uppmuntra till utbytet bör de berörda parterna inom näringslivet också kunna vara förvissade om att fördelarna med att dela med sig av information om kritisk infrastruktur är större än kostnaderna för näringslivet och för samhället som helhet. Informationsutbyte om kritisk infrastruktur bör därför uppmuntras.
- (15) Detta direktiv utgör ett komplement till de sektorsbestämmelser som antagits på gemenskapsnivå och i medlemsstaterna. De gemenskapsmekanismer som redan införts bör fortsätta att utnyttjas, och kommer att bidra till det övergripande genomförandet av direktivet.

- (16) De bestämmelser som krävs för att genomföra direktivet bör antas i enlighet med rådets direktiv 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁷.
- (17) Åtgärder från medlemsstaternas sida räcker inte för att på ett tillfredsställande sätt uppnå målet med detta direktiv, nämligen att inrätta ett förfarande för kartläggning och klassificering europeisk kritisk infrastruktur och en gemensam metod för att bedöma behovet av förbättring av denna infrastruktur. Med tanke på uppgiftens omfattning kan därför detta mål bättre uppnås genom åtgärder på gemenskapsnivå, och gemenskapen bör därför kunna vidta åtgärder i enlighet med den subsidiaritetsprincip som fastställs i artikel 5 i fördraget. Med tanke på proportionalitetsprincipen, som också fastställs i samma artikel, går bestämmelserna i detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå de uppsatta målen.
- (18) Direktivets bestämmelser har formulerats i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter som bland annat bekräftas i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1
Syfte

Genom detta direktiv fastställs ett förfarandet för kartläggning och klassificering av europeisk kritisk infrastruktur och en gemensam metod för bedömning av behovet av ett stärkt skydd för sådan infrastruktur.

Artikel 2
Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

- a) *kritisk infrastruktur*: anläggningar eller delar av dessa som är nödvändiga för att upprätthålla centrala samhällsfunktioner, såsom försörjningskedjan och funktioner som rör hälsa, säkerhet, försörjningstrygghet och människors ekonomiska eller sociala välfärd.
- b) *europeisk kritisk infrastruktur*: kritisk infrastruktur som vid driftstörning eller förstörelse skulle få betydande följder för två eller fler medlemsstater, eller en enskild medlemsstat om den kritiska infrastrukturen finns i en annan medlemsstat. Detta inbegriper effekter till följd av sektorsöverskridande beroende av andra typer av infrastruktur.
- c) *konsekvensernas allvar*: driftstörningens eller förstörelsens inverkan på en viss infrastruktur med avseende på

---

⁷ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

- inverkan på allmänheten (antal personer i befolkningen som påverkas),
  - ekonomisk effekt (den ekonomiska förlustens betydelse eller försämringen av produkter eller tjänster),
  - effekter för miljön, och
  - politiska effekter.
  - psykologiska effekter.
  - effekter på folkhälsan.
- d) *sårbarhet*: ett särdrag i en del av den kritiska infrastrukturens utformning, funktion eller drift som gör den känslig för driftstörning eller förstörelse genom ett hot och dessutom är beroende av andra typer av infrastruktur.
- e) *hot*: indikation, omständighet eller händelse som potentiellt kan störa eller förstöra kritisk infrastruktur eller någon del av denna.
- f) *risk*: risken för förlust eller skada med avseende på det värde som ägaren eller operatören sätter på tillgången och effekten av en förlust eller förändring av tillgången samt sannolikheten att en viss sårbarhet kommer att utnyttjas för ett viss typ av hot.
- g) *uppgifter om skydd av kritisk infrastruktur*: specifika uppgifter om kritisk infrastruktur som, om de avslöjades, skulle kunna användas till att planera och agera för att bädda för haveri eller förorsaka oacceptabla följder för kritisk infrastruktur.

Artikel 3

Kartläggning av europeisk kritisk infrastruktur

1. De övergripande och sektorspecifika kriterier som skall tillämpas för att kartlägga europeiska kritiska infrastrukturer antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 11.3. Kriterierna får ändras i enlighet med förfarandet i artikel 11.3.

De övergripande kriterier som skall tillämpas på alla infrastruktursektorer skall utvecklas med hänsyn till hur allvarliga effekterna blir om viss infrastruktur utsätts för driftstörningar eller förstörs. De skall ha antagits senast den [ett år efter det att direktivet trätt i kraft].

De sektorspecifika kriterierna skall utvecklas för prioriterade sektorer samtidigt som hänsyn tas till utmärkande drag för enskilda individuella kritiska infrastruktursektorer och när så är lämpligt inbegripa berörda parter. De skall antas för varje prioriterad sektor senast ett år efter det att den definierats som en prioriterad sektor.

2. Bland de sektorer som förtecknas i bilaga I skall kommissionen på årsbasis utse vilka prioriterade sektorer som skall användas för att utveckla de kriterier som föreskrivs i punkt 1.

Bilaga I kan ändras i enlighet med det förfarande som avses i artikel 11.3 så länge detta inte vidgar direktivets giltighetsområde.

3. Varje medlemsstat skall kartlägga både kritiska infrastrukturer som finns på det egna territoriet och kritiska infrastrukturer utanför dess territorium som kan påverka den och som uppfyller de kriterier som antagits med stöd i punkterna 1 och 2.

Varje medlemsstat skall senast ett år efter antagandet av relevanta kriterier och därefter fortlöpande meddela kommissionen om vilka kritiska infrastrukturer som kartlagts på detta sätt.

Artikel 4

Klassificering av europeisk kritisk infrastruktur

1. På grundval av de meddelanden som inkommit enligt artikel 3.3 andra stycket och all annan tillgänglig information skall kommissionen lägga fram en förteckning över kritiska infrastrukturer som skall klassificeras som europeiska kritiska infrastrukturer.
2. Förteckningen över kritiska infrastrukturer klassificerade som europeisk kritisk infrastruktur skall antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 11.3.

Förteckningen får ändras i enlighet med förfarandet i artikel 11.3.

Artikel 5

Säkerhetsplaner

1. Varje medlemsstat skall kräva att ägarna eller operatörerna av varje europeisk kritisk infrastruktur på det egna territoriet upprättar och uppdaterar en säkerhetsplan och se över den minst vartannat år.
2. Säkerhetsplan skall kartlägga anläggningarna inom den europeiska kritiska infrastrukturen och fastställa lämpliga säkerhetslösningar för att skydda dessa anläggningar enligt bilaga II. Sektorsspecifika krav gällande säkerhetsplanen som avser befintliga gemenskapsåtgärder kan antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 11.3.

I enlighet med det förfarande som avses i artikel 11.2 kan kommissionen besluta att förenligheten med åtgärder tillämpliga på specifika sektorer som förtecknas i bilaga I uppfyller kravet att utarbeta och uppdatera en säkerhetsplan.

3. Den europeiska kritiska infrastrukturens ägare eller operatör skall lämna in säkerhetsplanen till den berörda myndigheten i medlemsstaten inom ett år efter klassificeringen av den kritiska infrastrukturen som europeisk kritisk infrastruktur.

I de fall där specifika krav avseende säkerhetsplanen har antagits på grundval av punkt 2 behöver inte säkerhetsplanen lämnas in till den berörda medlemsstatens myndigheter förrän ett år efter antagandet av de sektorsspecifika kraven.

4. Varje medlemsstat skall inrätta ett system som garanterar adekvat och regelbunden översyn av säkerhetsplanerna och genomförandet av dess grundat på de risk- och hotanalyser som gjorts enligt artikel 7.1.
5. Efterlevnaden av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/65/EG av den 26 oktober 2005 om ökat hamnskydd uppfyller kraven för att upprätta en säkerhetsplan.

Artikel 6
Sambandsansvariga i säkerhetsfrågor

1. Varje medlemsstat skall kräva att ägarna eller operatörerna av europeiska kritiska infrastrukturer på det egna territoriet att utse en sambandsansvarig i säkerhetsfrågor som kontaktpunkt för säkerhetsfrågor mellan ägaren eller operatören av infrastrukturen och medlemsstaternas berörda myndigheter med ansvar för infrastrukturskydd. Den sambandsansvarige i säkerhetsfrågor skall utses inom ett år efter klassificeringen av den kritiska infrastrukturen som en europeisk kritisk infrastruktur.
2. Varje medlemsstat skall meddela den sambandsansvarige om relevant information avseende kartlagda risker och hot som gäller den berörda europeiska kritiska infrastrukturen.

Artikel 7
Rapportering

1. Varje medlemsstat skall genomföra en risk- och hotbedömning med avseende på europeisk kritisk infrastruktur på dess eget territorium inom ett år efter klassificeringen av den kritiska infrastrukturen som europeisk kritisk infrastruktur.
2. Varje medlemsstat skall sammanfattningsvis rapportera till kommissionen om vilka typer av sårbarhet, hot och risker som man stöter på i varje sektor som avses i bilaga I inom 18 månader efter antagandet av den förteckning som föreskrivs i artikel 4.2 och därefter fortlöpande vartannat år.

En gemensam mall för rapporterna skall utvecklas enligt förfarandet i artikel 11.3.

3. Kommissionen skall sektorsvis bedöma om det krävs några specifika skyddsåtgärder för europeiska kritiska infrastrukturer.
4. Gemensamma metoder för att göra sårbarhets-, risk- och hotbedömningar med avseende på europeiska kritiska infrastrukturer kan utvecklas sektorsvis enligt förfarandet i artikel 11.3.

Artikel 8
Kommissionens stöd för europeiska kritiska infrastrukturer

Kommissionen skall stödja ägarna eller operatörerna av klassificerade europeiska kritiska infrastrukturer genom att ge dem tillgång till bästa praktiker och metoder för att skydda kritisk infrastruktur.

Artikel 9
Kontaktpunkter för frågor om skydd kritisk infrastruktur

1. Varje medlemsstat skall utse en kontaktpunkt för skyddet av kritisk infrastruktur.
2. Kontaktpunkten skall samordna frågor som rör skyddet av kritisk infrastruktur inom medlemsstaten, med andra medlemsstater och med kommissionen.

Artikel 10
Sekretess och utbyte av information om skydd av kritiska infrastrukturer

1. Vid tillämpningen av denna förordning skall kommissionen, i enlighet med beslut 2001/844/EG, EKSG, Euratom, vidta lämpliga åtgärder för att skydda sekretessbelagd information som den har tillgång till, eller som medlemsstaterna har lämnat till kommissionen. Medlemsstaterna skall vidta likvärdiga åtgärder i enlighet med gällande nationell lagstiftning. Lämpliga hänsyn skall tas till potentiella nackdelar för gemenskapens eller en eller flera av dess medlemsstaters centrala intressen.
2. Varje person som åt en medlemsstat hanterar uppgifter som enligt detta direktiv är hemliga skall ha genomgått lämplig säkerhetsprövning.
3. Medlemsstaterna skall säkerställa att information om skyddet av kritisk infrastruktur som lämnas till medlemsstaterna eller kommissionen inte används i något annat syfte än för att skydda kritisk infrastruktur.

Artikel 11
Kommitté

1. Kommissionen skall bistås av en kommitté som är sammansatt av företrädare för varje kontaktpunkt för frågor om skyddet av kritisk infrastruktur.
2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 3 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i beslutet.
3. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara en månad.

4. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 12
Genomförande

1. Medlemsstaterna skall anta de lagar och andra förordningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 31 december 2007. De skall genast överlämna texterna till dessa bestämmelser till kommissionen tillsammans med en jämförelsetabell för dessa bestämmelser och bestämmelserna i detta direktiv.

När medlemsstaterna antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras utfärdas av varje medlemsstat själv.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 13
Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 14
Adressater

Detta direktiv riktar sig till samtliga medlemsstater.

Utfärdat i Bryssel den [...]

På rådets vägnar

BILAGA I

FÖRTECKNING ÖVER SEKTORER MED KRITISK INFRASTRUKTUR

Sektor	Delsektor
I Energi	1 Olje- och gasproduktion, raffinaderier, behandling, lagring och distribution i rörledningar
	2 Produktion och överföring av el
II Kärnindustri	3 Produktion och lagring eller processning av kärnämnen
III Informations- kommunikationsteknik och	4 Skydd av informationssystem och nätverk
	5 System för instrumentautomation och övervakning (SCADA osv.)
	6 Internet
	7 Fast telefoni
	8 Mobil telefoni
	9 Radiokommunikation och navigation
	10 Satellitkommunikation
	11 Radio- och TV-utsändningar
	IV Vatten
13 Kontroll av vattenkvalitet	
14 Uppdämning och kontroll av vattenmängder	
V Livsmedel	15 Livsmedelsförsörjning och garantier för livsmedelssäkerhet och livsmedelsförsörjning
VI Hälso- och sjukvård	16 Sjukhusvård och sjukvård
	17 Mediciner, serum, vacciner och läkemedel
	18 Biologiska laboratorier och biologiska ämnen
VII Finans	19 Clearing- och avvecklingssystem för betalningar och värdepapper samt tillhörande system
	20 Reglerade marknader
VIII Transporter	21 Vägtransporter
	22 Järnvägar
	23 Lufttransporter
	24 Transporter på inre vattenvägar
	25 Havs- och närsjöfart
IX Kemisk industri	26 Produktion och lagring eller processning av kemiska ämnen
	27 Rörledningar för farliga ämnen (kemiska ämnen)
X Rymdforskning	28 Rymdforskning
XI Forskningsanläggningar	29 Forskningsanläggningar

BILAGA II

SÄKERHETSPLAN

Säkerhetsplanen skall kartlägga ägarna och operatörerna av de anläggningar som definieras som kritisk infrastruktur och inrätta lämpliga säkerhetslösningar för att skydda dem. Säkerhetsplanen måste minst omfatta följande:

- Kartläggning av viktiga anläggningar.
- En riskanalys som bygger på scenarier över betydande hot, anläggningarnas sårbarhet och potentiella effekter.
- Kartläggning, urval och prioritering av motåtgärder och förfaranden med en uppdelning följande två undergrupper:
  - **Permanent säkerhetsåtgärder**, kartläggning av oundgängliga säkerhetsinvesteringar och medel som inte kan installeras av ägare eller operatörer med kort varsel. Rubriken skall innehålla information om allmänna åtgärder, tekniska åtgärder (bl.a. installation av detektorer, inpasseringskontroll, skydd och förebyggande åtgärder), organisatoriska åtgärder (bl.a. förfaranden för varningar och krishantering), kontroll- och verifieringsåtgärder, kommunikation, ökad medvetenhet och utbildning samt systemsäkerhet.
  - **Graderade säkerhetsåtgärder**, som aktiveras beroende på varierande risk- och hotnivåer.

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

Politikområde: Rättsliga och inrikes frågor

Verksamhet: Skydd av kritisk infrastruktur

ÅTGÄRDENS BETECKNING: Rådets direktiv om kartläggning och definiering av europeisk kritisk infrastruktur och bedömning av behoven att stärka skyddet av denna

1. BERÖRDA BUDGETRUBRIKER

EJ TILLÄMPLIGT

2. ALLMÄNNA UPPGIFTER

2.1. Sammanlagda anslag för åtgärden (del B): miljoner euro i åtagandebemyndiganden

EJ TILLÄMPLIGT

2.2. Tillämpningsperiod:

Börjar 2006

2.3. Flerårig total utgiftsberäkning:

a) Förfalloplan för åtagandebemyndiganden/betalningsbemyndiganden (ekonomiskt stöd) (se punkt 6.1.1)

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	[2006]	[2007]	[2008]	[2009]	[2010]	[2011]	Totalt
Åtagandebemyndiganden	-	-	-	-	-	-	-
Betalningsbemyndiganden	-	-	-	-	-	-	-

b) Tekniskt och administrativt stöd samt stödutgifter (se punkt 6.1.2)

Åtagandebemyndiganden	-	-	-	-	-	-	-
Betalningsbemyndiganden	-	-	-	-	-	-	-

Delsumma a+b	-	-	-	-	-	-	-
--------------	---	---	---	---	---	---	---

Åtagandebemyndiganden	-	-	-	-	-	-	-
Betalningsbemyndiganden	-	-	-	-	-	-	-

c) Total budgetkonsekvens i form av personalutgifter och övriga administrativa utgifter (se punkterna 7.2 och 7.3)

Åtagandebemyndiganden och betalningsbemyndiganden	1 280 000	1 280 000	1 280 000	1 280 000	1 280 000	1 280 000	1 280 000
---	-----------	-----------	-----------	-----------	-----------	-----------	-----------

TOTALT a+b+c	1 280 000	1 280 000	1 280 000	1 280 000	1 280 000	1 280 000	1 280 000
Åtagandebemyndiganden	1 280 000	1 280 000	1 280 000	1 280 000	1 280 000	1 280 000	1 280 000
Betalningsbemyndiganden	1 280 000	1 280 000	1 280 000	1 280 000	1 280 000	1 280 000	1 280 000

2.4. Förenlighet med den ekonomiska planeringen och budgetplanen

Direktivet är förenligt med programmet Terrorism – förebyggande, beredskap och konsekvenshantering samt andra säkerhetsrelaterade risker för perioden 2007–2013.

2.5. Påverkan på inkomsterna:

Det nyligen antagna programmet Terrorism – förebyggande, beredskap och konsekvenshantering samt andra säkerhetsrelaterade risker för perioden 2007–2013 (137,5 miljoner euro) kommer, som en del av det allmänna programmet Säkerhet och skydd av friheter att bidra till genomförandet av det europeiska programmet för skydd av kritiska infrastrukturer mot säkerhetsrisker och skyddet av sådana fysiska resurser, tjänster och it-anläggningar samt nätverk och infrastrukturanläggningar som, om de utsätts för störningar eller förstörs, allvarligt skulle påverka samhällets kritiska funktioner. Programmets omfattning är begränsad eftersom det inte täcker investeringar i hårdvara och utrustning. Detta program gäller inte områden som omfattas av andra finansiella instrument, särskilt snabbinsatsinstrumentet i fall av stora olyckor.

När det gäller förebyggande av och beredskap för terrorattacker syftar programmet till att

- stimulera, främja och stödja risk- och hotbedömningar av kritisk infrastruktur, även genom utvärderingar på plats, för att kartlägga möjliga hot och sårbara punkter samt behov av att uppgradera deras säkerhet,
- främja och stödja gemensamma operativa insatser för att förbättra säkerheten i de gränsöverskridande försörjningskedjorna, förutsatt att konkurrensreglerna på den inre marknaden inte snedvrids,
- främja och stödja utvecklingen av lägsta säkerhetsnivåer, utbyte av bästa praxis, riskbedömningsverktyg, metoder för att jämföra och prioritera

infrastruktur inom olika sektorer, sårbarhetsanalys samt inbördes beroende i fråga om skydd av infrastruktur,

- d) främja och stödja EU-omfattande samordning och samarbete i fråga om skydd av kritisk infrastruktur. I tillämpliga fall utveckling av förslag till lägsta skyddsåtgärder och gemensamma riktlinjer.

När det gäller förebyggande av och beredskap för terrorattacker syftar programmet till att

- a) stimulera, främja och stödja utbyte av praktisk kunskap, erfarenhet och teknik,
b) stimulera, främja och stödja utveckling av lämpliga metoder och beredskapsplaner, och
c) säkerställa omedelbart expertstöd, när det gäller säkerhetsfrågor inom övergripande system för krishantering, förvarning och räddningstjänst.

Förslaget påverkar därför inte inkomsterna.

3. BUDGETTEKNISKA UPPGIFTER

Typ av utgifter		Nya	Bidrag från Efta-länder	Bidrag från kandidatländer	Rubrik i budgetplanen
Icke-oblig. utg.	Icke-diff.	EJ TILLÄMPLIGT	EJ TILLÄMPLIGT	EJ TILLÄMPLIGT	Ej tillämpligt

4. RÄTTSLIG GRUND

Den rättsliga grunden för förslaget är artikel 308 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

5. BESKRIVNING AV OCH SKÄL FÖR ÅTGÄRDEN

5.1. Behovet av gemenskapsåtgärder

5.1.1. Mål

Ett direktiv är det bästa sättet att skapa en ram för ett europeiskt program för skydd av kritisk infrastruktur, eftersom medlemsstaterna har olika metoder för skydd av kritisk infrastruktur och olika rättsliga traditioner. Genom att framhålla ett antal centrala idéer och låta medlemsstaterna tillämpa de metoder som bäst passar deras behov, kan målen med det europeiska programmet för skydd av kritiska infrastrukturer förverkligas genom att man bygger på vad som redan uppnåtts.

5.1.2. Åtgärder som vidtagits till följd av förhandsutvärderingar

Alla berörda parter har rådfrågats om utvecklingen av det europeiska programmet för skydd av kritiska infrastrukturer. Detta har gjorts på följande sätt:

- Grönboken om inrättandet av ett europeiskt program för skydd av kritisk infrastruktur antogs den 17 november 2005 med en samrådsperiod som slutar den 15 januari 2006. 22 medlemsstater inkom med officiella svar under samrådsperioden. Omkring hundra företrädare för den privata sektorn inkom också med synpunkter på grönboken. Svaren gav ett generellt stöd för idén att inrätta ett europeiskt program för skydd av kritisk infrastruktur.
- Kommissionen stod värd för tre seminarier om skydd av kritisk infrastruktur (i juni 2005, september 2005 och mars 2006). I samtliga tre seminarier deltog företrädare för medlemsstaterna. Den privata sektorn inbjöds till seminarierna i september 2005 och mars 2006.
- Informella möten för kontaktpunkter för frågor om skydd av kritisk infrastruktur. Kommissionen stod värd för två möten med kontaktpunkterna för frågor om skydd av kritisk infrastruktur (december 2005 och februari 2006).
- Informella möten med företrädare för den privata sektorn. Talrika informella möten hölls med företrädare för såväl enskilda privata företag som branschorganisationer.
- Inom kommissionen fördes arbetet med att utveckla det europeiska programmet om skydd för kritiska infrastrukturer framåt med hjälp av regelbundna möten i gruppen för frågor som rör skydd av kritisk infrastruktur som är en interinstitutionell undergrupp till gruppen för frågor som rör interna aspekter av terrorismen.

5.2. Planerad verksamhet och villkor för finansiering via budgeten

En uppskattning av budgeteffekterna lämnas i den bifogade finansieringsöversikten.

5.3. Genomförandemetoder

Eftersom det rör sig om ett direktiv krävs ingen särskild metod för budgetgenomförandet.

6. BUDGETKONSEKVENSER

6.1. Totala budgetkonsekvenser för del B (för hela programperioden)

6.1.1. Ekonomiskt stöd

EJ TILLÄMPLIGT

6.1.2. Tekniskt och administrativt stöd, stödutgifter och IT-utgifter (åtagandebemyndiganden)

EJ TILLÄMPLIGT

6.2. Kostnadsberäkning per åtgärd för del B (för hela programtiden)

EJ TILLÄMPLIGT

7. EFFEKTER PÅ PERSONALRESURSER OCH ADMINISTRATIVA UTGIFTER

7.1. Effekter på personalresurserna

Typ av tjänster	Personal som krävs för att förvalta åtgärden (befintliga plus ev. ytterligare personalresurser)		Totalt	Beskrivning av de arbetsuppgifter som den planerade åtgärden för med sig	
	Antal fasta tjänster	Antal tillfälliga tjänster			
Tjänstemän eller tillfälligt anställda	A B C	8 A 1 B	1 C	10	Insamling och behandling av information som förberedelse för kommittémötena
Övriga personalresurser					
Totalt		9	1	10	

Behovet av personalresurser och administrativa resurser skall täckas inom ramen för de anslag som beviljats det generaldirektorat som ansvarar för åtgärden i samband med den årliga anslagstilldelningen.

7.2. Total budgetkonsekvens av personalresurserna

Typ av personal	Belopp (euro)	Beräkningsmetod*
Tjänstemän	1 080 000	$(108\,000 \times 10 = 1\,080\,000)$
Tillfällig personal	48 000	$4\,000 \times 12 = 48\,000$
Övriga personalresurser (ange budgetrubrik)		
Totalt	1 128 000	

Beloppen avser totala utgifter för 12 månader.

7.3. Övriga administrativa utgifter till följd av åtgärden

Budgetrubrik (nummer och benämning)	Belopp i euro	Beräkningsmetod
Totalt (avdelning A7)		
A0701 – Tjänsteresor	24 000	2000 x 12 månader = 24 000
A07030 – Möten	-	-
A07031 - Kommittéer vars hörande är obligatoriskt	128 000	32 000 x 4 möten om året = 128 000
A07032 - Kommittéer vars hörande ej är obligatoriskt	-	-
A07040 – Konferenser m.m.	-	-
A0705 – Studier och samråd	-	-
Övriga utgifter (ange vilka)		
Informationssystem (A-5001/A-4300)	-	-
Övriga utgifter i del A (ange vilka)		
Totalt	152 000	

Beloppen avser totala utgifter för 12 månader.

Ange vilken typ av kommitté som avses samt vilken grupp den tillhör.

I.	Totalbelopp/år (tabell 7.2 + 7.3)	1 280 000
II.	Varaktighet	Pågående
III.	Sammanlagd kostnad för åtgärden (I x II)	

8. ÖVERVAKNING OCH UTVÄRDERING

8.1. Övervakning

EJ TILLÄMPLIGT

8.2. Planerad form och tidsplan för utvärderingen

EJ TILLÄMPLIGT

9. BESTÄMMELSER OM BEDRÄGERIBEKÄMPNING

EJ TILLÄMPLIGT